

bliver betalt, forekommer det urimeligt, at leverandøren ud over sit eget tab skal miste en fremtidig samhandel med det offentlige, hvis han ikke omgående betaler moms af de penge, han aldrig fik. Vi kan ikke forstå, hvorfor offentligt køb uden for udbud ud over et vist beløb ikke også skulle forudsætte, at leverandøren ikke har gæld til det offentlige, ligesom vi mener, at bestemmelsen om vilkårligt at kunne udelukke virksomheder, hvis gæld til det offentlige er under 100.000 kr., støder mod retssikkerheden.

Vi kunne ligeledes tænke os at få at vide, om man rent praktisk kan holde styr på de udenlandske virksomheder.

Hvad angår den anden del af lovforslaget, er vi enige i, at kreditplysning om gæld til det offentlige er en god idé, også fordi en kreditplysning jo har den fordel, at en skyldner hermed kan forhindres i at sætte sig i en uoprettelig gæld. Det må være rimeligt, at en virksomhed ikke uretmæssigt kan få en konkurrencefordel ved gennem gæld til det offentlige at forøge sin driftskapital.

Vi er mere sympatisk stemt over for første og anden del af lovforslaget end for den sidste del om stramning af betalingssterminerne og sikkerhedsstillelse for offentlig gæld.

Den betalingsfrist, en virksomhed har over for det offentlige, er jo nærmest en symbolsk betaling for det store arbejde, som administration og opkrævning er. Samtidig rimer det heller ikke med, at man ikke vil genere erhvervslivet. Man kan vel ikke undgå at genere en virksomhed ved at formindske dens arbejdskapital.

Jeg ved godt, at den borgerlige regering i sin tid også indførte stramninger, men det er jo netop på den baggrund, jeg kender konsekvenserne.

Selve tendensen her, nemlig at Folketinget lovgiver specielt for det offentlige, er en ubehagelig udvikling. Det er, som om vi mere og mere kun kan se det offentliges problemer. Det er nu engang sådan, at for at en privat virksomhed kan betale sin gæld, må den også effektivt kunne inddrive sin egen. Det er for tiden uhyre vanskeligt. Vil ministeren være med til også at gøre det lettere for private at inddrive deres gæld?

Under alle omstændigheder mener vi, at det er meget vigtigt, at der kommer en vejledning fra ministeriet, før denne lovgivning træder i kraft, så virksomhederne så tidligt som muligt kan vide, hvad de har at rette sig efter.

Det Konservative Folkeparti går ind for forslaget, men vil som sagt gerne se på nogle af de praktiske detaljer i udvalget.

Jes Lundé (SF):

Vi mener også, det er et fornuftigt forslag, finansministeren har fået lavet her. SF har jo i flere omgange fremsat forslag herinde i Folketinget om at begrænse konkursrytteri, så vi synes, det er helt udmærket, når regeringen kommer med et forslag på dette område.

Jeg hørte, at De Konservative og Venstre havde nogle kritiske bemærkninger til udformningen af lovforslaget. Jeg troede ellers, det var en del af finanslovforslaget, og at de derfor sådan bare skulle være for, men det kan jo være, der er sprækker i den enighed, der blev lavet her for nogle dage siden – det kan jo være interessant nok. Men hvis de skulle falde fra, kan regeringen vende sig til andre sider og få den støtte, der skal til for at få et flertal her i salen.

Kirsten Jacobsen (FP):

Jeg vil gerne slå fast, at Fremskridtspartiet ikke har noget tilovers for konkursrytteri. Fremskridtspartiet har heller ikke noget tilovers for, at man bruger det offentlige som kassekredit helt bevidst.

Vi er imidlertid bekymrede for, om dette forslag rammer rigtigt, og de eksempler, som både hr. Peter Brixtofte og hr. Kai Dige Bach nævnte, er nogle af grundene til, at vi, inden vi tager endelig stilling til, om dette forslag er det rigtige redskab, i udvalget vil være helt sikre på, at det er de bevidst betalingsky firmaer, vi rammer, og ikke nogle, der uforskyldt er kommet galt af sted. Men er det mennesker, der laver bevidst konkursrytteri, eller som bevidst bruger det offentlige som kassekredit, er vi ikke indstillet på at holde hånden over dem.

Dorit Myltoft (RV):

Da mit partis ordfører i denne sag, hr. Bjørn Elmquist, ikke kan være til stede, skal jeg fremføre følgende:

Det Radikale Venstre vil gerne være med til at vende udviklingen og sikre, at stigningen i de kommunale og statslige restancer stoppes. Derfor går vi ind for, at inddrivelsesne af erhvervsvirksomheders gæld til det offentlige effektiviseres. Det er da også formålet med finansministerens forslag, der er et led i finanslovaftalen for 1995.

Hovedindholdet i forslaget er: Udelukkelse af tilbudsgivere ved offentlige licitationer, der har en gæld til det offentlige på mere end 100.000 kr. Offentlige myndigheder skal have adgang til oplysninger fra private skyldnerregistre. Der-